

Αφιέρωμα: Η θαυμαστή αφθαρσία του Αγίου Αλεξάνδρου Σβιρ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Του Πρωτοπρ. Δημητρίου Αθανασίου

Πιστεύεται, ότι ο Θεός διατήρησε το Λείψανο σε τόσο θαυμαστή κατάσταση αφθαρσίας, διότι ο Άγιος Αλέξανδρος είναι ο μόνος Άγιος μετά τον Πατριάρχη Αβραάμ, ο οποίος αξιώθηκε επισκέψεως της Αγίας Τριάδος με μορφή τριών Αγγέλων.

Κατά την διάρκεια αυτής της επισκέψεως, ή Αγία Τριάς μέχρι που άγγιξε τον Άγιο, και αυτό το άγγιγμα προφανώς ήταν που έκανε το σώμα του απρόσβλητο στην φθορά. Θαυμαστός ο Τριαδικός Θεός, ο ενδοξαζόμενος εν τοις Αγίοις Αυτού!

Ό Άγιος Αλέξανδρος αναχώρησε για την Ουράνιο Βασιλεία την 30ή Αυγούστου του 1533, σε ηλικία 85 ετών.

Ό Άγιος Αλέξανδρος του Σβίρ εδοξάσθη με θαυμαστά σημεία και θαύματα κατά

την διάρκεια της ζωής του και μετά την Κοίμηση του.

Το 1545, ο μαθητής και διάδοχος του Ηγούμενος Ηρωδίων συνέθεσε τον Βίο του. Το 1547 άρχισε ο τοπικός εορτασμός της μνήμης του και συνετέθη ή Ακολουθία του.

Στις 17 Απριλίου του 1641, κατά την διάρκεια της ανακαινίσεως του Ναού της Μεταμορφώσεως, όπου ο Άγιος είχε ταφή, αποκαλύφθηκε τα άγιο Λείψανο του σε κατάσταση πλήρους Αφθαρσίας· έκτοτε, ή Εκκλησία εορτάζει την μνήμη του δύο φορές: τη 17η Απριλίου, και την ημέρα της επισήμου Διακηρύξεως του Ιερού Λειψάνου του, 17η



Απριλίου.

Ο Άγιος Αλέξανδρος, όπως του υποσχέθηκε ή Υπεραγία Θεοτόκος, άφησε πίσω του μεγάλο πλήθος μαθητών, πολλοί από τους οποίους ηγίασαν και τιμώνται μέχρι σήμερα από την Εκκλησία του Θεού επί γης ως Άγιοι.

Έκτοτε, το αδιάφθορο άγιο Λείψανο του Άγιου Αλεξάνδρου αποτελούσε πηγή αγιασμού, προσκυνήσεως και θεραπείας: οι τυφλοί ελάμβαναν το φως τους, οι παραλυτικοί ελάμβαναν την δύναμη των ποδών τους, και όσοι έπασχαν από οποιαδήποτε ασθένεια, ελάμβαναν την πλήρη ίαση.

Οι δαίμονες έφευγαν από τους δαιμονισμένους και στείρες γυναίκες συνελάμβαναν...

Θαυμαστός είναι ο Πανάγαθος Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού, ο Όποιος δόξασε τον δούλων Αυτού σε αυτή την εφήμερη ζωή με θαύματα και σημεία, τα όποια εγίνοντο δια των χειρών του. Και μετά τον θάνατο του ακόμη αξίωσε να τοποθετηθεί το πάντιμο και ιερό Σκήνωμά του στην Εκκλησία Του, για να καταυγάζει από εκεί, ως μέγας φάρος, με τα πανένδοξα Θαύματα του!...

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΖΒΙΡ

Την 30ή Ιουλίου του 1998, οι πιστοί της Ρωσίας έσπευσαν κατά χιλιάδες να προσκυνήσουν το νεωστί ανακαλυφθέν ιερό Λείψανο του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ στον Ναό των Αγίων Σοφίας, Πίστεως, Αγάπης και Ελπίδος στην Αγία Πετρούπολη.

Μετά απουσία περίπου 80 χρόνων, ένας από τους πλέον αγαπητούς Αγίους της Θηβαΐδος του Βορρά επέστρεψε στον τόπο των μοναχικών του αγώνων.

Οκτώ δεκαετίες ενωρίτερα, στις 5 Ιανουαρίου του 1918, οι Μπολσεβίκοι κατέλαβαν το μεγαλύτερο τμήμα της Ρωσικής Θηβαΐδος του Βορρά: την περιοχή γύρω από το Όλονετς και το Λοντέϊνογιε Πολιέ.



Ένα τέτοιο ταμείο αγιότητας αποτελούσε ένα προφανές εμπόδιο στον διάβολο και τα όργανα του, τα όποια είχαν καταλάβει τότε την γη της Ρωσίας.

Όμως, στην περίπτωση εκείνη ήταν ανεξήγητα ανίκανοι να προκαλέσουν κάποια βλάβη στο Λείψανο του Αγίου ή να το μετακινήσουν.

Οι Κομμουνιστές έκαναν ακόμη κάποιες απόπειρες και μόνον στην έκτη τους προσπάθεια, στις 20 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους (1918), κατόρθωσαν να μετακινήσουν το αδιάφθορο Λείψανο του Αγίου Αλεξάνδρου.

Τούτο εγκαινίασε την θλιβερή «εκστρατεία κατασχέσεως των λειψάνων», ή οποία συνεχίσθηκε από το 1919 ως το 1922, οπότε τα Λείψανα 63 Ρώσων Αγίων εκλάπησαν, υπεβλήθησαν σε «επιστημονικές εξετάσεις», παρουσιάσθηκαν ως «μούμιες», ή ακόμη και ως «κίβδηλα», σε αντιθρησκευτικά μουσεία ή κατεστράφησαν.

Κατά την περίοδο αυτήν, ολόκληρη ή βόρεια περιοχή της Ρωσίας μετεβλήθη σε ένα απέραντο στρατόπεδο συγκεντρώσεως.

Ή Θηβαΐδα του Βορρά βεβηλώθηκε και μολύνθηκε, αλλά ταυτοχρόνως και αγιάστηκε, γινομένη ένας Γολγοθάς από τους πολλούς στην Ρωσία.

Ή Μονή του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ δοκίμασε την ίδια μοίρα των πολλών Μοναστηριών της περιοχής: έγινε στρατόπεδο συγκεντρώσεως, γνωστό ως «Σβίρλαγκ» («Στρατόπεδο του Σβίρ»).

Αργότερα, έγινε διαδοχικά οίκος αναπήρων πολέμου, οίκος παιδιών, τεχνική σχολή και στρατόπεδο. Τελικά, το τμήμα της Αγίας Τριάδος της Μονής μετατράπηκε σε ψυχιατρικό άσυλο, ένα μέρος του οποίου παραμένει τέτοιο μέχρι σήμερα.

Ή Μονή υπέστη άσχημες φθορές με την πάροδο των χρόνων. Όμως, ο Θεός δεν επέτρεψε να χαθεί το Λείψανο του Αγίου Αλεξάνδρου. Μετά την κατάσχεση του από τους Μπολσεβίκους, πρώτα εφέρθη στο Λοντέϊνογιε Πολιέ.

Η τοπική επιτροπή τ
αυθεντικότητα του Λειψ
ελπίδα αποδείξεως ότι



α την
ε την
α την

αποβλάκωση των πιστών.

Όμως, προς αμηχανία των Μπολσεβίκων, τα αποτελέσματα τους επιβεβαίωσαν όσα είχαν καταγραφή κατά την πρώτη ανακάλυψη του Λειψάνου του Αγίου το 1641· ότι δηλαδή επρόκειτο πράγματι περί του Αγίου Αλεξάνδρου και ότι το σώμα του ήταν, σε εκπληκτικό βαθμό, αδιάφθορο.

Το δέρμα του ήταν λευκό και ελαστικό. Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ήσαν καθαρά διακρινόμενα και έφεραν μία εντυπωσιακή ομοιότητα με τις εικόνες του Αγίου, οι οποίες αγιογραφήθηκαν μεταξύ του 16ου και του 18ου αιώνας.

Ένας ακαδημαϊκός, ο Πέτρος Πέτροβιτς Ποκρύσκιν, δεν φοβήθηκε σε εκείνη την εποχή των διωγμών να γράψει μία θαρραλέα απάντηση στην αίτηση των Τσεκιστών: «Αναγνωρίζοντας ότι το Λείψανο του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ αποτελεί αναμφισβήτητα ιστορικό γεγονός, ή θέσης των οποίου πρέπει να είναι σε μία εκκλησία, ζητούμε να ληφθούν μέτρα για την διαφύλαξη Αυτού του εθνικού ιστορικού θησαυρού».

Από το Λοντέινογιε Πολιέ το Λείψανο εφέρθη στην Αγία Πετρούπολη (τότε Πέτρογκραντ). Την εποχή εκείνη ήλθε εντολή από το Κομμισαριάτο της Δικαιοσύνης να τοποθετηθούν όλα τα Λείψανα σε μουσεία.

Το Λείψανο του Αγίου Αλεξάνδρου εφέρθη στο ανατομικό μουσείο της πόλεως, το

όποιο στεγαζόταν στην Στρατιωτική Ιατρική Ακαδημία.

Εκεί το Λείψανο εξετέθη ως έκθεμα, αλλά έμεινε χωρίς εγγραφή -μία προφανής προσπάθεια από τους υπαλλήλους του μουσείου να αποκρυφθή.

Ταυτόχρονα, έγιναν απόπειρες να επιδειχθούν ψεύτικα λείψανα του Αγίου στο κοινό, τα όποια δεν ομοιάζαν στην ιστορική του περιγραφή, ως μέρος σχεδίου των Κομμουνιστών να πλήξουν την Εκκλησία, άλλα αυτές οι απόπειρες απέτυχαν.



Στις 14 Ιουνίου 1997, περίπου έξι χρόνια μετά την κατάρρευση του κομμουνιστικού ολοκληρωτισμού στην Ρωσία, το τμήμα της θείας Μεταμορφώσεως της Μονής του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ επεστράφη ολόκληρο στην Εκκλησία. Το τμήμα της Αγίας Τριάδος, το όποιο απέχει ένα τρίτο μιλίου από το έτερο τμήμα, επεστράφη μερικώς στην Εκκλησία στις 22 Σεπτεμβρίου 1998.

Η έρευνα για τον Άγιο Αλέξανδρο άρχισε το 1997, με την ευλογία του Μητροπολίτου της Αγίας Πετροπολέως Βλαδίμηρου.

Τα περισσότερα ντοκουμέντα από την σοβιετική περίοδο είτε εχάθησαν είτε κατεστράφησαν, όμως οι προσευχητικές ερευνητικές προσπάθειες των Αδελφών της Γυναικείας Μονής της Αγίας Σκέπης Τερβενίτσι, υπό την καθοδήγηση του πνευματικού τους Πατρός, του Ηγουμένου Λουκιανού (Κουτσένκο), Προϊσταμένου τώρα της Μονής του Αγίου Αλεξάνδρου Σβίρ, ανταμείφθηκαν τελικά.

Τον Δεκέμβριο Αυτού του έτους (1997) το Λείψανο του Αγίου ευρέθη! Όταν αυτό εξετάσθηκε, ήταν ακριβώς εφάμιλλο προς την αρχική περιγραφή της πρώτης ανακομιδής του Λειψάνου του 1641. Ήταν το ίδιο αδιάφθορο όσο και πριν από την κατάσχει του.

Σύμφωνα με ανθρωπολόγους και εθνολόγους ειδικούς, το Λείψανο άνηκε σε άνδρα της φυλής των Βεπ-μιας πολύ μικρής ομάδος Φινλανδικής καταγωγής, ή οποία

κατοικούσε στην περιοχή όπου ο Άγιος Αλέξανδρος γεννήθηκε και όπου αργότερα έκτισε την Μονή του.

Τελικά, μετά την έκτος πάσης αμφιβολίας απόδειξη της ταυτότητος του Αγίου, ο Μητροπολίτης Βλαδίμηρος έδωσε την ευλογία του, ώστε το πλήρες θείας Χάριτος Λείψανο να μεταφερθεί στον Ναό των Αγίων Μαρτύρων Σοφίας, Πίστεως, Ελπίδος



χίθουσα
αλλίασιν
ταγόνες

Αυτή ή

έκχυσης Χάριτος συνεχίσθηκε και όταν το Λείψανο μετεφέρθη στον Ναό. Ή ροή του ευώδους μύρου ήταν τόσο ισχυρή, ώστε πετούσαν μέλισσες κοντά στα πόδια του Αγίου.

Ο Κληρικός Αλέξιος Γιάνγκ (τώρα Ιερομόναχος Αμβρόσιος) ήταν στην Αγία Πετρούπολη όταν το Λείψανο ευρέθη.

Περιγράφων την εμπειρία της προσκυνήσεώς του, γράφει αυτός ο αμερικανός προσκυνητής: «Με έκπληξη είδα, ότι ο Άγιος δεν ήταν μόνον αδιάφθορος, αλλά το δέρμα του δεν είχε καθόλου σκουρύνει από την πάροδο πέντε περίπου αιώνων ήταν τόσο λευκό όσο κάποιου πού ζει σήμερα. Ασπαζόμενος τα ακάλυπτα πόδια του, μπορούσα να ιδώ τον σχηματισμό του θαυματουργού μύρου, σαν σταγόνες πλουσίου μέλιτος, μεταξύ των δακτύλων».

Εικόνες του Αγίου, οι όποιες ευλογήθηκαν στην λειψανοθήκη, άρχισαν ομοίως να αναδίδουν είτε μύρο είτε εύωδιά. Ο Δόκιμος Αλέξανδρος της Μονής του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ στεκόταν συνεχώς στην λειψανοθήκη, παρατηρώντας όχι μόνον την ποσότητα του ρέοντος μύρου, άλλα και τις θαυματουργικές θεραπείες, οι όποιες ελάμβαναν χώρα εκεί. Θεραπεύθηκαν άνθρωποι με πολλές ασθένειες: παραλυτικοί, καρκινοπαθείς, πάσχοντες από δερματικές παθήσεις ή παθήσεις των οστών και δαιμονισμένοι.

Μετά την μεταφορά του Λειψάνου στην Μονή του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβίρ τον Νοέμβριο του 1998, οι θεραπείες συνέχισαν να συμβαίνουν ενώπιον του.

Ή ροή του μύρου επίσης συνεχίσθηκε απαραμείωτα. Παρατηρήθηκε, ότι αυτό το θαύμα αυξάνει σε ένταση όταν καταφθάνουν στην Μονή ομάδες ανθρώπων, στις όποιες δεν συμπεριλαμβάνονται μόνον πιστοί, άλλα και αμφισβητίες επίσης. Μέχρι και σήμερα ή Μονή καταγράφει τα θαύματα, τα όποια τελούνται στο Λείψανο του Αγίου του Θεού

Η ΖΩΟΠΟΙΟΣ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΕΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΤΟΥ ΣΒΙΡ.

Το μέγα αυτό θαύμα έγινε ως εξής. Το έτος 1508 σε ηλικία 60 ετών αφ' ότου ο όσιος Αλέξανδρος άρχισε τότε να ασκείται με αγώνες που υπερβαίνουν την ανθρώπινη δύναμη σε πείνα, δίψα και στην αντοχή του ψύχους, ελπίζοντας ότι με το πρόσκαιρο αυτό ψύχος του χειμώνα θα αποφύγει τη μέλλουσα αιώνια κόλαση.

Οι δαίμονες όμως, βλέποντας να καταπολεμούνται απ' τον Όσιο και καταλαβαίνοντας ότι επρόκειτο να εξοστρακιστούν απ' αυτόν, προσπάθησαν απ' την αρχή να τον τρομοκρατήσουν.

Εμφανίζονταν άλλοτε μεν σαν θηρία και άλλοτε σαν φίδια πού έτρεχαν κατεπάνω του με συριγμούς και θηριώδη αγριότητα και του προκαλούσαν πολλούς άλλους πειρασμούς.



-Φύγε, φύγε απ' αυτόν τον τόπο, αναχώρησε γρήγορα απ' εδώ, για να μην πεθάνεις με θάνατο κακό.

Ό Όσιος όμως, σαν καλός μαχητής του Ιησού Χριστού οπλισμένος με προσευχή, δεν τρομοκρατήθηκε καθόλου απ' αυτούς, γιατί γνώριζε την ασθενική δύναμη τους.

Και ή προσευχή ,του έβγαινε από το στόμα του σαν πύρινη φλόγα και κατέκαψε και αφάνισε όλες τις ανίσχυρες λεγεώνες των δαιμόνων.

Ό όσιος Αλέξανδρος συνέχισε τότε το δρόμο του και ήρθε στο μοναχικό ερημητήριο του όπου έκανε τις συνηθισμένες προσευχές του στο Θεό, οπότε

ξαφνικά ένας άγγελος με λαμπρά ενδύματα παρουσιάστηκε μπροστά του. Βλέποντας τον ό Όσιος αισθάνθηκε φόβο και τρόμο και πέφτοντας στο έδαφος έμεινε εκεί σαν νεκρός.

Ο άγγελος τον έπιασε από το χέρι και του είπε:

Είμαι άγγελος Κυρίου και ό Θεός με έστειλε να σε διαφυλάξω απ' όλες τις απάτες του πονηρού διαβόλου και να σου υπενθυμίσω τα θεια οράματα πού είχες δει σ' αυτόν τον τόπο πού έχεις εγκατασταθεί- γιατί οι εντολές Του πρέπει να εκτελεστούν- ό Κύριος σε εξέλεξε να γίνεις οδηγός σε πολλούς για τη σωτηρία τους. Σού δηλώνω ότι το θέλημα του Θεού είναι να χτίσεις σ' αυτόν τον τόπο μια εκκλησία στο όνομα της Αγίας Τριάδος, να συγκεντρώσεις αδελφούς και να ιδρύσεις μοναστήρι.

Κι αφού είπε αυτά ό άγγελος έγινε άφαντος.

Ό όσιος Αλέξανδρος όμως αγαπούσε την ησυχία και ήθελε να ζήσει σ' αύτη όλες τις μέρες της ζωής του- γι' αυτό προσευχόταν όλο και περισσότερο στο Θεό να τον ελευθερώσει από κάθε απάτη του εχθρού. Κάποτε πού είχε απομακρυνθεί απ' την καλύβα του και όπως το συνήθιζε προσευχόταν μερικές ώρες συνέχεια, ξαφνικά εμφανίστηκε πάλι ό άγγελος Κυρίου και του είπε:

-Αλέξανδρε, όπως σου είπα την προηγούμενη φορά, φτιάξε μια εκκλησία, συγκεντρώσε αδελφούς και ίδρυσε μοναστήρι, γιατί πολλοί πού επιζητούν να σωθούν θα έρθουν σε σένα και πρέπει να τους οδηγήσεις «εις οδόν σωτηρίας».

Και λέγοντας αυτά ό άγγελος έγινε και πάλι άφαντος.

Κατά το 1508 πάλι, πού ό Όσιος συμπλήρωνε τον 23ο χρόνο σ' αυτή την έρημο κι ενώ ήταν στο ερημικό κελί του μια νύχτα και κατά τη συνήθεια του προσευχόταν, ξαφνικά στο σημείο πού βρισκόταν έλαμψε ένα μεγάλο φως.

Ό Όσιος ξαφνιάστηκε και σκέφτηκε: «Τι να σημαίνει αυτό;» Και αμέσως είδε τρεις ανθρώπους να έρχονται προς αυτόν ντυμένοι με λαμπρά, λευκά ενδύματα. Ήταν ωραιότατοι και αγνοί, λάμποντας περισσότερο απ' τον ήλιο και αστράφτοντας με μια ανέκφραστη ουράνια δόξα.. Καθένας τους Κρατούσε στο χέρι κι ένα σκήπτρο.

Όταν τους είδε ό Όσιος έτρεμε ολόκληρος, γιατί τον κατέλαβε φόβος και τρόμος. Και μόλις συνήλθε λίγο προσπάθησε να τους προσκυνήσει μέχρι το έδαφος. Εκείνοι όμως τον έπιασαν απ' το χέρι, τον σήκωσαν και του είπαν:

Έχε ελπίδα, μακάριε, και μη φοβάσαι.

Και ό Άγιος είπε:

-Κύριοι μου, εάν βρήκα κάποια χάρη ενώπιον σας, πέστε μου ποιοι είστε πού, ενώ έχετε τόση δόξα και λαμπρότητα, καταδεχθήκατε να έρθετε προς το δούλο σας, γιατί ποτέ μου δεν είδα κανένα με τέτοια δόξα Όπως εσείς.

Εκείνοι του απάντησαν:

-Μη φοβάσαι, άνθρωπε θείων επιθυμιών, γιατί το Άγιο Πνεύμα ευαρεστήθηκε να κατοικήσει σε σένα για την αγνότητα της καρδιάς σου και όπως σου προείπα πολλές φορές έτσι και τώρα σου λέω ότι πρέπει να φτιάξεις εκκλησία, να συγκεντρώσεις αδελφούς και να δημιουργήσεις μοναστήρι, γιατί με σένα ευδόκησα να σώσω πολλές ψυχές και να τους φέρω στην επίγνωση της αλήθειας.

Ακούγοντας αυτά ό Όσιος γονάτισε και πλημμυρισμένος από δάκρυα είπε:

- Κύριε μου, ποιος είμαι εγώ ό αμαρτωλός, ό χειρότερος απ' όλους τους ανθρώπους, πού θα ήμουν άξιος ν' αναλάβω τέτοιες ευθύνες, σαν κι αυτές για τις οποίες μου μίλησες; Είμαι αδύνατος για ν' αποδεχτώ τέτοια αποστολή. Γιατί εγώ ό ανάξιος δεν ήρθα σ' αυτόν τον τόπο για να κάνω αυτά πού με προστάζεις, αλλά μάλλον για να κλάψω τις αμαρτίες μου.

Μόλις είπε αυτά ό Όσιος κειτόταν κάτω στο έδαφος και ό Κύριος τον έπιασε πάλι απ' το χέρι, τον σήκωσε και του είπε:

-Σήκω όρθιος, πάρε θάρρος και δύναμη και κάνε όλα όσα σε πρόσταξα.

Ό Όσιος απάντησε:

- Κύριε μου, μη θυμώνεις μαζί μου πού τόλμησα να σου αντιμιλήσω- πες μου, σε τίνος το όνομα θέλεις να τιμάται ή εκκλησία πού ή αγάπη Σου για το ανθρώπινο γένος θέλει να χτιστεί σ' αυτόν τον τόπο;

Και ό Κύριος είπε στον Όσιο:

-Όπως βλέπεις τον ένα να σου μιλάει με τρία πρόσωπα, φτιάξε την εκκλησία στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, της Αγίας Τριάδος «εν μια τη ουσία». Σου αφήνω την ειρήνη Μου και ή ειρήνη Μου πού σου χαρίζω θα είναι μαζί σου.

Και ξαφνικά ό Όσιος είδε τον Κύριο με απλωμένα φτερά να βαδίζει στο έδαφος, σαν να περπατούσε με τα πόδια, και μετά έγινε άφαντος.



Πηγή: romfea.gr